

A Magyar médiában a mozgáskorlátozottokról közölt információk tallózása

MÉDIA HÍREK

Érthet bármihez, ha mozgássérült, nincs rá szükség

Hiába van szakképesítésük vagy akár felsőfokú végzettségük, a mozgássérülteknek mégis minimális esélyeik vannak, hogy elhelyezkedjenek a munkaerőpiacon. A védett munkahelyek csak az állami támogatásra hajtanak, de nem foglalkoznak a mozgássérült dolgozóikkal, a nyílt munkaerőpiacra pedig csak az jut be, akinek óriási szerencséje van.

A Központi Statisztikai Hivatal adatai szerint 30 092 olyan mozgássérült van, aki képes valamilyen munkavégzésre, ebből 5398-an munkanélküliek. Ha egy mozgásában korlátozott ember dolgozni szeretne, mert nem tudja eltartani magát a fogyatékossága után kapott támogatásból vagy csak szeretne ő is a dolgozó társadalmunk tagjává válni, három lehetősége van: szociális intézmények, védett munkahelyek, nyílt munkaerőpiac.

Lehet munkára jelentkezni szociális intézményekbe, munkarehabilitáció és fejlesztő felkészítő foglalkozás címszó alatt. A szociális intézményekben történő foglalkoztatást az különbözteti meg a védett munkahelyektől és a nyílt munkaerőpiactól, hogy a munka végzése a szociális intézményen belül történik. Gyakorlatilag az adott intézmény karbantartásáról, takarításáról, környezetének gondozásáról beszélhetünk. A fejlesztő felkészítő foglalkozás annyiban tesz többet hozzá, hogy a munkahely akár az intézményen kívül is lehet, de a foglalkoztatás a szociális intézmény szakmai programja alapján zajlik.

Ezek az intézmények, bár nevükben azt tükrözik, hogy történik valamiféle fejlesztés, ami később lehetővé teszi, hogy akár a nyílt munkaerőpiacon is elhelyezkedjenek, valójában ez a létra legalja, ahonnan nem is lehet feljebb jutni. Kovács Ágnes, a Mozgáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetségének elnöke szerint ezekben az intézményekben, noha van foglalkoztatás, ritka a fejlesztés. Ez egyben azt is jelenti, hogy a gyakorlatban alig van átjárhatóság az egyes szintek között. Ha valakit munkarehabilitációra sorolnak be az állapota vagy képességei alapján, nem sok esélye van arra, hogy a fejlesztésnek köszönhetően eggyel feljebb léphessen, a foglalkoztatás más szintjeire.

Kovács Ágnes azt mondja: azért is maradhat el a szociális intézményekben a fejlesztés, mert a tevékenység finanszírozása jelentősen elmarad az elvárttól, 2010 óta nem változott az állami támogatás mértéke. 2017 áprilisától részben változik a rendszer és a finanszírozása is.

A létra eggyel magasabban lévő fokán, a védett munkahelyeken sem jobb a helyzet. Juhász Csaba távmunkában dolgozik egy védett munkahelyen, amelynek a nevét az ő kérésére nem írhatjuk le. Hét éve dolgozik a cégnél adatrögzítőként távmunkában. A cég a honlapján azt hirdeti, hogy védett munkahelyként céljuk, hogy a mozgássérült emberek képességeit fejlesszék és a nyílt munkaerőpiacra integrálják őket. Csaba csak nevet: fejlesztésről szó sincs, sőt olyan rossz a cégen belüli kommunikáció, hogy ő a mai napig nem tudja, hogy ki a

tényleges főnöke, de a cégnél dolgozók sem tudnak Csabáról, fogalmuk sincs, hogy van egy mozgássérült távmunkásuk. A munkatársaihoz képest messze ő rendelkezik a legmagasabb végzettséggel és motivációval, szerinte ezért is alkalmazták távmunkában, mert nem tudtak ezzel a motiváltsággal mit kezdeni. Csabának ez különösen fáj, mert ő többek között azért is szeretett volna dolgozni, hogy legyen miért minden nap felkelnie, végre vele is történjen valami, hogy egy közösséghez tartozhasson. Ehhez képest a cég néha ugyan küld neki munkát, de sokszor ez valamiért elmarad, Csaba pedig várja otthon az emailt, nem mer elmenni sehova, nehogy akkor érkezzen az aznapi feladat. Hiába kérdezi őket, hogy van-e munka, csinálhat-e valamit, nem szokott választ kapni.

„Azért nem működik a foglalkoztatás, mert alapvető dolgokat nem biztosítanak. Tőlük nem lehet elvárni, hogy tartsák veled a kapcsolatot, csak a támogatást akarják lenyúlni az államtól”- utal Csaba arra a bértámogatásra, amelyet a mozgássérült alkalmazottak után kapnak a cégek.

Nem rég olyan is előfordult, hogy nem kapta meg a havi bérét, mert megfélemeztek róla a cégnél. Csaba csak reméli, hogy többet ilyen nem fordul elő, mert úgy érzi, hogy nincs is joga szólni az elmaradt bér miatt, ha az adott hónapban tényleg alig dolgozott. Tegyük hozzá: önhibáján kívül.

„Tele vagyok tettvággyal és tenni akarással. Én szeretnék dolgozni, de nem mindig sikerül” – mondja elkeseredéssel a hangjában.

Másfél év reménytelen munkakeresés után a munkaügyi központ találta neki ezt a helyet, és akkor még nagyon örültek is neki, mert hat és fél hónap után leállították volna a munkakeresési támogatást, így semmi esély nem lett volna munkát szereznie. Eredetileg Csaba a nyílt munkaerőpiacon szeretett volna álláshoz jutni, nem pedig védett munkahelyen, de állítása szerint mozgássérültként a legnehezebb munkát találni, mert a munkáltatóknak meg kellene oldani az akadálymentesítést, ezért gyakorlatilag ki vannak rekesztve a munka világából. Csabának már van egy informatikus könyvtáros végzettsége, de jelenleg is tanul a BME-n humán szaktanácsadónak, hogy később a hozzá hasonló, tenni és dolgozni akaró mozgássérülteknek segíthessen. Amíg azonban nem talál új munkahelyet, addig kénytelen a jelenlegi cégnél maradni, ami iránt mind ezek ellenére is hálát érez.

„Megpróbálom elfogadni azt, ami van, mert összességében hálás vagyok, mert hét éve a szakadék széléről rántottak vissza.”

Krajnyák Gergely hat éve egy snowboard baleset miatt került tolószékbe, a baleset előtt a MÁV-nál volt jegyvizsgáló, de még ma is ennél a cégnél dolgozik a Nyugati pályaudvar információs pultjában. Az információt kérő utasok észre se veszik, hogy Gergő mozgássérült, hiszen a pult miatt nem látszik, hogy kerekesszékekben vagy csak egy széken ül.

Gergő azt állítja, hogy semmi negatívumot nem tudna mondani a cégről, mert amikor a baleset történt, akkor rögtön keresték, hogy mi van vele, hogy van, és ami a legfontosabb: visszavárták dolgozni. Még akkor is visszavárták és szívesen látták, amikor már kiderült, hogy Gergő deréktól lefelé lebénult. Kialakítottak neki akadálymentes mosdót, és a mai napig segítenek neki bármiben, ha kéri. Gergő szerint azért is van óriási szerencséje a munkahelyével, mert a MÁV munkásszállóján élhet minimális összegért, és a cég jóvoltából akadálymentesen. El kell viselnie a közös fürdőt és azt, hogy nem egyedül él, de nem akar albérletbe menni, mert csak nagyon nehezen vagy elképesztően drágán találna olyan lakást,

ami akadálymentesített, így pedig a megmaradt pénzt a rehabilitációra fordíthatja. A MÁV a munkaidőben is engedett Gergőnek, aki kikötötte, hogy csak négy órában szeretne dolgozni, hogy délutánonként tudjon gyógytornára járni.

„A cég egy jackpot volt, hogy mindenben segítenek nekem. De a legtöbb cég nem ilyen. Azért is nehezebb mozgássérültként munkát találni, mert jóval kevesebb akadálymentesített hely van. Pont, mint az albérletek esetében. Nehéz hozzájutni, drágább is a mulatság. Tehát innentől kezdve azt mondják, hogy nem alkalmazzuk, mert csak gondunk van” – mesél arról, hogy milyen mozgássérültként a munka világában.

Gergő szerint hiába az állami támogatás a mozgássérült dolgozók után, a cégeket még ez sem inspirálja, mert sokkal egyszerűbb egy „lábon járót” alkalmazni, mivel nem kell neki külön mosdót kiépíteni és megoldani az esetlegesen felmerülő problémáit.

Kovács Ágnes, a MEOSZ elnöke szerint ennek nem szabadna így lennie. „A nyílt munkaerőpiacon az adott munkakörhöz szükséges képességek, készségek és ismeretek megléte alapján kellene felvenni valakit és nem a támogatás miatt. Az sem elfogadható, hogy két potenciális munkavállaló közötti választás esetén a fogyatékoság legyen a döntő tényező az elutasításkor” – mondja Kovács Ágnes.

Gergő azt mondja, hogy mozgássérültként leginkább úgy lehet munkához jutni, ha más mozgássérültekkel kialakítasz olyan kapcsolatot, hogy szóljanak neked, ha van valahol egy megüresedett pozíció.

„A munkavállaláshoz tényleg kell egy körrel rendelkezned, mert különben vesztesnek érezheted magad a munkaerőpiacon, mivel hátrányos helyzetből indulsz. Igazából lehet végzettséged, de majdnem mindenkinek van már hasonló. Egy egészségesnek is megvan ugyanaz a tudása, és úgy terhelik, ahogy akarják.”

Gergő nagyon sok olyan esetről is hallott, hogy egy adott munkahelyre csak be van jelentve a mozgássérült, de még csak dolgoznia sem kell. A mozgássérült megkapja a minimálbért, a munkáltató pedig a támogatást, és így mindenki jól jár.

Korábban évekig nem változott az akkreditált bértámogatás összege, emiatt inkább csak 4-6 órában foglalkoztatták a fogyatékos munkavállalókat. Az akkreditált foglalkoztatás után járó bértámogatás az idén végre emelkedett, 34 milliárd helyett 39 milliárd forintot kapnak erre a célra a munkáltatók. A nyílt munkaerőpiacon általában kevés mozgáskorlátozott munkavállalót alkalmaznak érdemi munkára – mondta Kovács Ágnes.

Schiller-Kertész Tamás, a MOTEX Ipari és Szolgáltató Rehabilitációs Kft. vezetője szerint a támogatás emelése egyáltalán nem olyan örömteli fejlemény, mint amilyennek tűnik. Attól, hogy emelik az akkreditált bértámogatást a fogyatékkal élő munkavállalóknak sem a bére, sem a munkaóráik száma nem fog megváltozni. Ugyanis az állami támogatás nem csupán a bérekre vonatkozik, hanem magára a foglalkoztatásra adják, amibe beletartozik a segítőszemély alkalmazása és az adminisztráció is. Ez önmagában még nem lenne baj, de a probléma ott keresendő, hogy a megnövekedett támogatást nem fordítják a bérekre és eszükben sincs magasabb óraszámot alkalmazni a fogyatékkal élőket, mert a támogatásból megmaradt pénzt a cégek előszeretettel vágják zsebre.

„A cégek ellopják a fogyatékkal élőkötől a pénzt, hiába ad az állam többet, ők ebből nem látnak semmit. Ugyanúgy 40 ezer forint körül van a nettó jövedelmük” – mondja Schiller-Kertész Tamás.

forrás: <http://abcug.hu/erthet-barmihez-ha-mozgasserult-nincs-ra-szukseg/>

A rendezvények helyszínének akadálymentesítését meg kell oldani

BUDAPEST | Nyitrai Zsolt szerint a kormány a fogyatékkal élőket tömörítő szervezetekkel kötött együttműködési megállapodás nyomán arra törekszik, hogy a mozgáskorlátozottak méltó módon vehessenek részt az állami rendezvényeken, illetve az olyan sportrendezvényeken, mint a vizes világbajnokság.

A miniszterelnök stratégiai társadalmi kapcsolatokért felelős megbízottja, Nyitrai Zsolt pénteken a Duna Arénában arról beszélt: a kormány a fogyatékkal élőket tömörítő szervezetekkel kötött együttműködési megállapodás nyomán arra törekszik, hogy a mozgáskorlátozottak méltó módon vehessenek részt az állami rendezvényeken, illetve az olyan sportrendezvényeken, mint a vizes világbajnokság.

A miniszterelnöki megbízott felidézte, hogy Magyarországon mintegy 600 ezer ember él valamilyen fogyatékkal. Az őket képviselő szervezetek azzal keresték meg a miniszterelnöki kabinetirodát: biztosítsák számukra is, hogy méltó módon vehessenek részt a nemzeti és állami ünnepekhez kapcsolódó rendezvényeken.

Az ennek nyomán született együttműködési megállapodás keretében vállalta a kormány a rendezvények helyszínének akadálymentesítését, illetve a siketek számára az audio-kommunikációs akadálymentesítést, vagyis a jeltolmácsok közreműködését. Egyben a Megyei Jogú Városok Szövetségében tömörülő polgármestereket is arra bíztatták, hogy kössenek hasonló megállapodásokat a fogyatékkal élők helyi szervezeteivel - fűzte hozzá.

Közlése szerint, hasonló igényekkel léptek fel a szervezetek a vizes világbajnokság közeledtével, vagyis azt kérték, hogy biztosítsák számukra is a méltó szurkolás lehetőségét - mondta Nyitrai Zsolt.

forrás: <http://www.heol.hu/heves/kozelet/a-rendezveynek-helyszinenek-akadalymentesiteset-meg-kell-oldani-730071/>

Milyen lehet az első szexuális együttlét" - Nyílt levelet írt a kerekese székese magyar tréner Vajna Tímeának

Nyílt levelet írt Vajna Tímeához Bovier György, a 15 éve kerekesszékesben élő motivációs tréner. Az autóbalesetben lebénult tréner a Vajna Tímeával az elmúlt napokban készült interjúk miatt érezte úgy, hogy meg kell írnia ezt a levelet.

A fánk világnapján több interjú is készült ugyanis Andy Vajna feleségével, mivel van neki egy fánkozója Budapesten. Egyebek mellett azt mondta, - a 24.hu -nak, - hogy filmet készítené egy paralimpikonról. **Ebben az interjúban hangzott el Timi szájából a következő mondat, ami miatt Bovier György úgy érezte, klaviatúrát ragad:**

"...ha belegondolsz, borzasztó lehet nekik az életük és az, hogy ...mondjuk veszünk egy ilyen testi fogyatékossgal élő embert, akkor milyen lehet az első szexuális együttlét... tehát az borzasztó..."

Bovier György válaszul ezt írta az amputált lábúakkal kapcsolatos elképzeléseit a fenti módon taglaló Vajna Tímeának:

Nyílt levél” Vajna Tímeához!

Levelem a 24.hu, Vajna Tímeával készített interjúja ihlette. Amennyiben nem láttad, nézd meg, mielőtt tovább olvasol. A videót a link alatt megtalálod. <http://24.hu/.../02/lesz-szexjelenet-vajna-timea-rovidfilmje.../> Kérlek, amennyiben egyet értesz a gondolataimmal, oszd meg a bejegyzést, hogy eljusson Tímeához és mindenkihez, aki érintett lehet. Köszönöm!

Kedves Tímea!

Engedd meg, hogy röviden bemutatkozzam. Bovier Györgynek hívnak. 15 évvel ezelőtt volt egy autóbalesetem önhibámon kívül, melyben többek között eltört a gerincem, megsérült a gerincvelőm és lebénultam. A lábaim nem mozognak és egy erős belső, folyamatos idegi fájdalomon kívül nem is érzem őket.

Rengeteget dolgoztam azon, hogy a lehetőségekhez képest minél hamarabb felépüljek, kikerüljek a kórházból, a rehabilitációs intézetből és folytassam az életem. Miután ez megtörtént Budapestre költöztem, főiskolára jártam, elkezdtem dolgozni. Több munkahelyem is volt/van. Ezeken felül integrációs tréningeket és motivációs előadásokat tartok, valamint a Magyar Kerekesszékes Tenisz Válogatott kerettagja vagyok. Több különböző médiakampányban vettem részt, végigvezettem a Budapest-Bamako Rally-t és kipróbáltam az ejtőernyőzést, és még sok mást, mindezeket már kerekesszékekben.

Engedd meg, hogy ne szaporítsam tovább a szót magamról. Bízom benne, hogy eljut hozzád a levelem, és egy személyes találkozás alkalmával részletesen is tudunk mesélni egymásnak, Te a filmötletedről, én pedig az életemről, amiből 15 évet kerekesszékekben töltöttem. Ezeket csak azért írtam le, hogy lásd: nem egy dacos, az állapotától megkeseredett, sértődött ember ír

neked a fent említett interjúd miatt, hanem olyan valaki, aki tudja, ismeri, amiről beszél ezzel a helyzettel kapcsolatban.

Hidd el, engem nem zavar (mint sok más embert), hogy fényűzően élsz, hogy Lamborghinivel közlekedsz, vagy a férjed yachtján pihentek a Riviérán. Van rá lehetőség, hát élvezd! Őszintén! A kommentelőidtól kapsz ezzel kapcsolatban elég kritikát, pedig az ő életük attól nem fog változni. Én ezt már régen felismertem, így nem is áll szándékomban bárkit becsmérelni.

A levelem oka az az interjú, amiben a paralimpikonokról szóló filmötletéről mesélsz, melyet az amputált lábú síoktató ihletett.

Néhány mondatot had emeljek ki, ami megütötte a fülem.

„...ha belegondolsz, borzasztó lehet nekik az életük és az, hogy ...mondjuk veszünk egy ilyen testi fogyatékosággal élő embert, akkor milyen lehet az első szexuális együttlét...tehát az borzasztó...” /Vajna Tímea/

Nem daczból, nem sértődésből emeltem ki, hanem, mert egy olyan befolyással és eléréssel bíró nő, mint Te, akit ennyien követnek és ezáltal influencer, nem engedheti meg magának, hogy ne kommunikáljon egyértelműen, pontosan, információ hiányában egy ilyen érzékeny témáról. A gazdasági és egyéb okokon kívül feltételezem a jó szándékot a részedről a film elkészítésével, a pozitív példán keresztül, de amennyiben ilyen nyilatkozatokat teszel, úgy nemhogy segítesz az ilyen emberek pozitív megítélésében és a társadalmi integrációjában (ittthon pedig erre nagy szükség lenne, mert az USA-hoz képest – is – igencsak elmaradott a helyzet), hanem egy olyan képet alakítasz ki az olvasókban, nézőkben, ami még távolabb löki őket az igazságtól. A következőt értem ez alatt: ha Te azt mondod, hogy szörnyű egy mozgássérült, testi fogyatékos élete és a szexuális élete úgy, hogy valószínűleg sosem voltál ilyen emberrel (vagy tapasztalat?), akkor azok a követőid, akiknek ugyancsak nincs ilyen tapasztalata pontosan ezzel a tudattal fognak tovább élni, kvázi tényként kezelve, azonosulva a szavaiddal. Hidd el, feltételezem, hogy nem így gondolod, ahogy hallatsz, de sokan fogják úgy érteni, ahogy mondtad, amivel ismert emberként óriási károkat okozol.

Amennyiben komolyan foglalkozol a film ötletével, úgy felajánlom az együttműködésem ezzel kapcsolatban, kvázi tanácsadóként, hogy ne csak az Oscar legyen a cél, hanem valami annál sokkal nagyobb és jobb dolog is, mégpedig az emberek gondolatainak helyes irányba történő átformálása, félelmeik leküzdése és a tévhitek eloszlatása. Természetesen a filmen kívül is szívesen beszélgetek veled erről a témáról, hogy legközelebb már megfelelően tudj kommunikálni, nyilatkozni ezzel kapcsolatban. Tudom, hogy megvan a stábod, megvannak a segítőd, de ehhez a témához valószínűleg ők sem értenek a legmegfelelőbbben. A segítségem a társadalom és az emberek érdekében ajánlom fel, hogy elinduljunk végre egy jobb jövő felé.

A kérdés, hogy részese akarsz-e lenni a pozitív változásnak?! A dalai láma azt mondja:
„Abban a pillanatban, amikor rájössz arra, hogy hibáztál, lépj közbe és igyekezz kijavítani...”

További sok sikert!

Üdvözlettel:

Gyuri

forrás: <http://www.blikk.hu/sztarvilag/sztarsztorik/nyilt-levelet-irt-a-kerekesszekes-magyar-trener-vajna-timeanak/m2f636x>

Czibere: a felzárkóztatás egyetlen útja a munkavégzésen keresztüli esélyteremtés

A hátrányos helyzetű emberek felzárkóztatásának egyetlen útja a foglalkoztathatóság javítása, a foglalkoztatás biztosítása, a munkavégzésen keresztüli esélyteremtés - mondta az Emberi Erőforrások Minisztériumának (Emmi) szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkára kedden Kiskunhalason.

Czibere Károly a Bács-Kiskun Megyei Önkormányzat Pszichiátriai és Fogyatékos Betegek Otthonában elmondta: a Nő az esély elnevezésű program nyomán az elmúlt három hónapban már 402 roma nő állhatott munkába és a képzésük is megkezdődött.

Kiemelte, a program egzisztenciát is jelent számukra, hiszen nem szociális támogatásokból és segélyekből kell megélniük, hanem a munkájuk után járó jövedelemből. Az előítéletek lebontásának fontos eszköze is az, hogy a szociális szolgáltatások világában kapnak lehetőséget, munkát, amivel a romák és nem romák közötti bizalom is növelhető - tette hozzá az államtitkár.

Mint mondta, a Nő az esély program valójában azt a társadalmi méretű elhatározást és elkötelezettséget szimbolizálja, ami a romák és nem romák közötti falak lerombolását jelenti. A hátrányos helyzetű emberek ugyanakkor szakmát, végzettséget továbbá olyan munkatapasztalatot szereznek, ami egy életre szóló befektetést és beruházást jelenthet számukra.

A program 2015-ben zárult elődjében 1012 roma nő szerzett szakképesítést óvodai dajka, kisgyermekgondozó-nevelő, gyermek- és ifjúsági felügyelő, szociális gondozó és ápoló, valamint szociális asszisztens területen. A képzettek közül 499 nő szociális és gyermekjóléti rendszerben való foglalkoztatása valósult meg.

A jelenlegi Nő az esély programra a kormány 7,5 milliárd forintot fordít és némileg átalakult, hiszen itt foglalkoztatásba ágyazott a képzés, a kettő nem válik el egymástól, és kibővítették a hosszát is.

A támogatás 60 százalékából a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság (SZGYF) 1000

fő képzését biztosítja a szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi, valamint a köznevelési szolgáltatásokat végző intézményeknél történő foglalkoztatás érdekében. A képzéssel párhuzamosan, a program keretében az SZGYF biztosítja 400 fő, 24 hónapos foglalkoztatását, valamint 12 hónapos továbbfoglalkoztatását a szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatást nyújtó intézményekben.

A program másik részét pályázati úton hirdették meg. A tájékoztatás szerint a 3,2 milliárd forint keretösszegű programrészben a képzettséget szerzett roma nők foglalkoztatására kaphatnak pályázati támogatást az állami, önkormányzati, civil, egyházi és alapítványi szervezetek. Ezek elsősorban gyermekotthoni asszisztens, pedagógiai felügyelő, házi időszakos gyermekgondozó, gyermek- és ifjúsági felügyelő, gondozó, óvodai dajka, szociális szakgondozó, valamint szociális gondozó és ápoló munkakörökben alkalmazhatják a roma nőket legalább 36 hónapos időtartamra.

Az államtitkár hangsúlyozta, a két programban összesen kétezer roma nő felkészítése és képzése valósult meg, akik szakmát kaptak a kezükbe. Ugyanakkor nagyon fontosnak nevezte a szociális ágazatban dolgozók megbecsültségét is. Ezt szolgálja a munkaszüneti napok számának emelése, valamint az anyagi elismerésük. Ennek érdekében történt meg a minimálbér, valamint az ágazati bérpótlék 9 milliárd forintos emelése. Mint mondta, a szférában 2013-ban számolt 140 ezer forint összegű átlagbérek idén átléphetik a 200 ezer forintot.

Emlékeztetett, 2011-ben, amikor a kormány megalkotta a társadalmi felzárkózási stratégiát az egyik fókuszpontja a gyermek volt. Mint mondta a családoknak minden olyan támogatást meg kell adni, amivel "a nyomor generációkon keresztül továbbörökítésének ördögi körét meg lehet állítani". A stratégia másik fókuszpontja szerint a foglalkoztatási esélyek javításával a családok segély helyett munkához juthatnak és így a szociális támogatások helyett jövedelemből élhetnek. Ez pedig a hátrányos helyzetű emberek társadalmi felemelésének az egyik legfontosabb eszköze - fogalmazott.

Czibere Károly elmondta, a KSH Eurostat és az Európai Unió alapjogi ügynöksége is készített egy felmérést a kilenc legtöbb roma népességgel bíró európai ország körében. Mindkét vizsgálat azzal az eredménnyel zárult, hogy Magyarországon a legmagasabb a foglalkoztatási ráta a romák körében.

forrás:

http://webradio.hu/hirek/belfold/czibere_a_felzarkoztatas_egyetlen_utja_a_munkavegzesen_keresztuli_eselytere_mtes

Közkivetés

Fogyatékossgal élő gyermekek alapjogait sérti a nemzeti köznevelési törvény módosításának több rendelkezése – írja a Társaság a Szabadságjogokért.

Az érdemi társadalmi egyeztetés és megfelelő indokolás nélkül benyújtott és elfogadott iratanyag nem köti többé gyógypedagógusi végzettséghez az enyhe és közepes súlyos értelmi fogyatékos gyermekek oktatását, a következő tanévtől pedig például a számolási vagy olvasási nehézséggel küzdő tanulóknál is előírja az osztályozást. A kormány ettől a lépéstől azt reméli, hogy a diákok, a szülők és a pedagógusok motiváltabbak lesznek a nehézségek

leküzdése érdekében.

Én meg erre azt mondom, hogy aki ezt komolyan gondolja, az nem látott tanulási nehézséggel küzdő gyereket, sem a diáknak segíteni igyekvő pedagógust. Több tízezer gyerekről van szó, akiket törvényesen földbe döngöl majd a korai sikertelenség. Olyan diákokat érint ez, akik eleve hátrányban vannak, s most a nehézségeiket, a lemaradásukat még osztályozzák is. Hadd legyen egészen nyilvánvaló, hogy valamiben gyengébbek...!?

Minden gyerek fejleszthető, a problémák orvosolhatók. De nem osztályzat vagy nádpálca, hanem nagyobb türelem, odafigyelés és szakértelem kell hozzá. Erre most azt emelték törvényerőre, hogy ha nincs szakember elérhető közelségben, ne csak gyógypedagógusok, hanem szakképesítés nélküli pedagógusok is foglalkozhassanak fogyatékkal élő vagy a tanulásban akadályozott gyermekekkel. Ez a megoldás a gyógypedagógus-hiányra...?

Feltételezés, de én ezt hinni sem akarom, hogy így a gyengébben teljesítő diákokat a szakképző iskolákba tereljék, vagyis ne is legyen esélyük gimnáziumra, menjenek ácsnak, lakatosnak vagy kőművesnek. Ez már végképp kiverheti a biztosítékot, mert lesajnálja a gyereket és lesajnálja – pedig nem kellene! – a szakmákat. Hát dolgozzon a miniszternek a számolási nehézséggel küzdő asztalos!

Több tízezer gyereket földbe döngöl majd a korai sikertelenség.

<http://www.kisalfold.hu/jegyzet/kozkivetes/2521638/>

Dühös szülők és tanárok lephetik meg Ádert a Sándor-palotánál

Flashmobot szervez kedd délutánra a Sándor-palotához a Tanítanék Mozgalom, amely arra kéri Áder János köztársasági elnököt, hogy ne írja alá a köznevelési törvény Lex Taigetoszként emlegetett módosítását.

Forrás: hvg.hu

"Május 30-án megszavazta a parlament a Lex Taigetoszt, amely még a mostaninál is sokkal nehezebb helyzetbe hozza a tanulási nehézséggel küzdő és a sajátos nevelési igényű gyermekeket. Szeretnénk, ha Áder János köztársasági elnök ezt a törvényt nem írná alá. Csatlakozzatok hozzánk, vegyetek részt tiltakozásunkon! Hozzátok el egy kis cetlire leírva azt

az álmotokat, amelyről úgy gondoljátok, hogy épp a törvénymódosítás miatt került veszélybe" - írja [az esemény Facebook-oldalán](#) a megmozdulást szervező Tanítanék Mozgalom.

A "Van egy álmom" nevű "lufimob" kedden 18 órakor kezdődik a Sándor-palotánál, a résztvevők fél hattól gyülekeznek, a Facebookon azt írjk, "lufik és esernyők szívesen látva". [Ahogy arról korábban beszámoltunk](#), a törvénymódosítás 2018-tól például megszünteti annak a lehetőségét, hogy a tanulási nehézséggel (például diszkalkulia, diszlexia enyhébb formáival) küzdő gyerekek bizonyos tantárgyak esetén felmentést kapjanak az osztályzás alól. Ugyanakkor lehetőséget teremt arra, hogy - megfelelő számú szakember híján - ne csak gyógypedagógusok, hanem szakképesítés nélküli pedagógusok is foglalkozhassanak enyhén értelmi fogyatékos gyermekekkel.

A keddi megmozdulást szervező Tanítanék [a múlt héten éles hangú Facebook-jegyzetet tett közzé](#). A Balog Zoltán emberierőforrás-miniszternek címzett üzenetben az áll, a felmentés sokszor életmentő. "Megóv a kudarcától, a bukástól. Megóv a „lemorzsolódástól”. Hát, már akit. De vannak, akiket igen. És mindenki számít. Mindenki! Ugye senki nem gondolja komolyan, hogy heti 25-26 tanóra, 100-200 tanítvány, heti 200 beadott írásbeli munka és 100 regisztrálandó érdemjegy és hiányzás mellett a pedagógusok képesek érdemben differenciálni?" - teszik fel a kérdést.

"Szokott vajon tükörbe nézni? Szokott magába nézni? Talál önmagának felmentést? Tényleg talál? Nem lehet, hogy visszaél a szavakkal: keresztény, demokrata, miniszter?" - kérdezi Balog Zoltán emberierőforrás-minisztertől a Facebook-jegyzet három aláírója, Törley Katalin, Pilz Olivér és Sulyok Blanka.

forrás: http://eduline.hu/kozoktatasi/2017/6/6/lex_Taigetosz_flashmob_Sandor_palota_A44IEM

Megvalósult a fogyatékosok álma

A Neked MUNKA, Nekem ÁLOM! a Salva Vita Alapítvány kezdeményezése, mely azoknak a fogyatékosággal élő embereknek szól, akik szeretnék kipróbálni álmaik munkáját és azoknak a nyitott munkáltatóknak, akik szívesen adnának nekik lehetőséget erre.

A program Írországból indult a "Job Shadow Day" keretében, célja, hogy egy napra összehozza a fogyatékosággal élő, valamint a megváltozott munkaképességű álláskeresőket a fogadásukra nyitott vállalatokkal, cégekkel.

„A program 2015-ben indult Budapesten, majd 2016-ban hat városban vált ismertté, így az elmúlt két évben közel 60 fogyatékos ember és csaknem ugyanennyi munkáltató kapcsolódott be a programba. Idén a főváros mellett 13 civil szervezet közreműködésével 19 vidéki helyszínen több mint 220 résztvevővel rendezik meg a nyílt napot. Meggyőződésünk, hogy az integráció és a befogadás ügyét legjobban a személyes találkozások szolgálják és ezt hivatott elősegíteni a Neked MUNKA, nekem ÁLOM! kezdeményezés.” – mondta el Vég Katalin az alapítvány ügyvezető igazgatója.

Az eseménysorozat május végén indult, és június 2-ig került sor a nyílt napokra, országsszerte több helyszínen. Idén is számos érdekes munkát lehetett kipróbálni, többek között

lovaterapeuta, orgonaépítő, csecsemőgondozó munkájába is bepillantást nyerhetnek a jelentkezők.

A fogadóhelyek között szerepel a Magyar Tudományos Akadémia, az Országos Meteorológiai Szolgálat, a Semmelweis Egyetem Neurológiai Klinikája, illetve a Nemzeti Színház is. A Neked MUNKA, nekem ÁLOM kezdeményezés újabb mérföldkövet jelent a fogyatékossgal élő emberek támogatásában és elfogadásában. A szervezők célja, hogy a kezdeményezés elősegítse a fogyatékossgal élők elhelyezkedését, hogy egyre többen tudjanak közülük a nyílt munkaerő-piacon elhelyezkedni.

forrás: <http://www.mixonline.hu/Cikk.aspx?id=138347>

A Suhanj! és a D24 jótékonyági akcióban vannak

Egy kránkingen gyűjtöttek össze pontosan 6 óra 50 percnyi aktív időt a Suhanj! Alapítvány és a D24 jótékonyági akciójának keretében a velencei-tavi K&H Mozdulj! kerékpáros nap résztvevői.

A célkitűzés egy a mozgásukban korlátozottak számára is használható fitnessgép vásárlása az alapítvány integrált edzőtermébe, amelyhez a nyár végére 24 napnyi aktív sportolással töltött időnek kell összejönnie. "Felelősségemnek érzem, hogy ne csak példát mutassak a sportolással, de azokat is bátorítsam a mozgásra, akik eddig nem találták az utat hozzá" - emelte ki Fenyvesi Zoli, aki maga is rendszeresen tart kránking edzéseket itt.

Kép: Human Telex

"Intenzíven és pörgősen élem az életemet. Igyekszem a szabadidőmben megtalálni az egyensúlyt, hogy a munka mellett a sport, a szórakozás és a divat is helyet kapjon" - mondja Fenyvesi Zoli, vagyis Wheelchairguy, akit a Tiszta szívvel mozifilm kerekesszékes főszereplőjeként ismerhettünk meg először. Ma már azonban a hazai divat és blogger közösség egyik leginspirálóbb tagja, emellett hosszú ideje önkénteskedik a látás- és

mozgássérültek, valamint értelmi fogyatékkal élők számára az épekkel közös sportprogramokat szervező Suhanj! Alapítványnál is.

Kép: Human Telex

"Ez a tevékenységem a tavaly augusztusban nyílt integrált Suhanj! Fitness edzőterem megnyitásával kibővült. Másodmagammal kranking edzéseket tartok épeknek és fogyatékkal élő társaimnak, mert felelősségemnek érzem, hogy ne csak példát mutassak a sportolásommal, de azokat is bátorítsam a mozgásra, akik eddig nem találták az utat hozzá" - teszi hozzá.

Kép: Human Telex

A teljes mértékben - azaz a sportolásban is - akadálymentes edzőterem mindenkinek lehetőséget biztosít a mindennapos aktív életmódra, ugyanakkor speciális berendezéseket igényel, melyeket nem könnyű beszerezni. Hogy megvásároljanak egy a mozgásukban korlátozottak számára is használható fitneszgépet, a Suhanj! Alapítvány és a D24 most indult közös jótékonyági akciója összesen 24 napnyi aktív mozgással töltött idő összegyűjtésére ösztönöz.

"Ha mindenki csak 5-10 percet tölt aktívan, sportolással többek között a meghirdetett tömegsportesemény-helyszíneken, akkor legalább 3-4 ezer résztvevőt sikerül majd megmozgatnunk a nyár végéig a közös cél érdekében. Ahogy a D24 is egész napos frissességet és aktív segítséget nyújt a fogyasztóinak, úgy a karitatív program keretében is meg szeretnénk teremteni a lehetőséget arra, hogy minél többen választhassák a tevékeny, sportos életmódot, legyen szó épekről vagy mozgássérült társaikról" - hangsúlyozta Szederkényi Zita, a D24 kommunikációs vezetője.

Kép: Human Telex

A jótékonyági akció első állomása a velencei-tavi K&H Mozdulj kerékpáros nap volt, ahol a résztvevők éppen egy krankingen, azaz egy kézzel tekerős álló biciklin gyűjtötték össze az első 6 óra 50 percnél aktív időt. Természetesen az eseményen a Suhanj! Alapítvány csapata is részt vett: a 19 fős delegációnak tagja volt négy handbike-os és egy autista versenyző, valamint öt látássérült, akik tandem biciklik segítségével teljesítették a távot.

forrás: <http://www.mediainfo.hu/hirek/article.php?id=46338>

Szombaton újra MERI Sportnap az OORI-ban

Ez az egyetlen olyan esemény az országban, ahol szinte az összes, mozgássérültek által űzhető sportot ki lehet próbálni egy helyen.

Nyolcadik alkalommal rendezi meg a MERI Sportnapot a Mozgáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetsége (MEOSZ), az Országos Orvosi Rehabilitációs Intézet (OORI) és a Magyar Paralimpiai Bizottság (MPB), valamint a szervezésben idén ugyancsak közreműködő Fogyatékosok Országos Diák- és Szabadidősport Szövetsége (FODISZ). A mozgássérült emberek szombati sportnapjának idei védnöke Kiss Gergely háromszoros olimpiai bajnok vízilabdázó és Tóth Tamás paralimpiai bajnok úszó.

A szervezők keddi közleményükben úgy fogalmazzák: a MERI Sportnap a mozgáskorlátozott emberek sportágválasztója, az egyetlen olyan esemény az országban, ahol szinte az összes, mozgássérültek által űzhető sportot ki lehet próbálni egy helyen, egy időben, szakmai segítséggel.

"A program célja, hogy a mozgáskorlátozott fiatalokban felkeltse az igényt a mozgásra, a testedzésre, és hogy minél többen kezdjenek versenyszerűen sportolni, erősítve a magyar paralimpiai csapatot. A sportnapon évről évre több százan vesznek részt, aktív sportolók, érdeklődők és önkéntesek" - írják.

Az idei MERI-n - amelyet hagyományosan az OORI-ban rendeznek meg (Budapest, Szanatórium u., 1121)- minden eddiginél több, mintegy 30 sportággal lehet majd megismerkedni. Ki lehet próbálni egyebek mellett a lövészetet, az asztaliteniszt, a boccit, a

vívást, az ülőröplabdát, a kerekesszékes kosárlabdát, a rögrit, a teniszt, a kerekesszékes karatét, a dobóatlétikát, az erőemelés, a szkandert, a lovaglást, az íjászatot, az evezőpadot és a gurulós hajtányokat. Lesz kutyás frizbi és agility, megismerhető az alpesi síelés, a biatlon és a triatlon. Új, köztük extrém sportágak is bemutatkoznak, mint a mediball, a curling, a tekvondó, a wakeboard, a siklóernyőzés vagy a street workout mozgáskorlátozottaknak. A sportok kipróbálásához a gyermekeknek is biztosítanak aktív kerekesszéket.

A sportok egy részét a riói paralimpián is sikeres parasportolók, mint Dani Gyöngyi, Krajnyák Zsuzsanna, Hajmási Éva, Németh Roland, Dávid Krisztina, Tunkel Nándor vagy Csonka András mutatják be. Az esemény megnyitóját 9.30 órakor tartják.

Részletek és fotó: <https://www.facebook.com/merisportnap/>

forrás: http://weborvos.hu/hirek/szombaton_ujra_meri_sportnap_az/239259/

Kínkeservesen lehet kerekesszéssel a szentendrei HÉV-től a Duna-partig eljutni - videó

A többnyelvű elkészítő feliratra odafigyeltek, a tényleges akadálymentesítésre már kevésbé a szentendrei HÉV-aluljáró felújításánál – derül ki a Magyar Kétfarkú Kutya Párt videójából.

Egy kerekesszéssel élő ember egyelőre nem is álmodhat arról, hogy önállóan kimenjen Budapestről HÉV-vel a szentendrei Duna-partra vagy az óvárosba. Már eleve az probléma, hogy az öreg HÉV-kocsik és az állomások sem akadálymentesek. Ha valahogy mégis sikerül Szentendrémig eljutni, az ottani végállomásnál lévő aluljáró a következő akadály, pedig annak felújítására 2016-ban csaknem 35 millió forintot költöttek.

A Magyar Kétfarkú Kutya Párt [májusban elkezdte megjelölni azokat a helyeket](#), amelyeknél valamilyen okból nem történt eddig akadálymentesítés, pedig szükség lenne rá. Friss videójuk szerint a felújított szentendrei aluljáró rámpájára is felfűjték a "Te hogy mennél át?" feliratot, miután a párt aktivistái segítettek egy kerekesszékes férfinak a HÉV végállomásától a Duna-partra eljutni.

videó: <https://youtu.be/RS-Z9PArvDU>forrás:

http://hvg.hu/itthon/20170606_kinkeservesen_lehet_kerekesszekkel_a_szentendrei_hevtl_a_duna_partig_eljutni

Elvették a rokkant nyugdíjam, milyen igényem lehet nyugdíjra?

1954.januárban születtem, 2004.decembertől váltam rokkantnyugdíjassá, amit 2012.áprilistól elvettek. Addig 128.000 Ft-ot kaptam amit 2012.04.01- től 40.000 Ft-ra csökkentettek. 2017. júliustól elérem a nyugdíjkorhatárt és most milyen igényem lehet a Nyugdíjfolyósítónál?

Egy hónappal a nyugdíjkorhatára betöltése előtt adja be az öregségi nyugdíj iránti igényét.

Részletek az erről írt összefoglalóban [itt](#) és [itt](#).

forrás: <https://www.hrportal.hu/hr/elvettek-a-rokkant-nyugdigjam--milyen-igenyem-lehet-nyugdigjra-20170604.html>

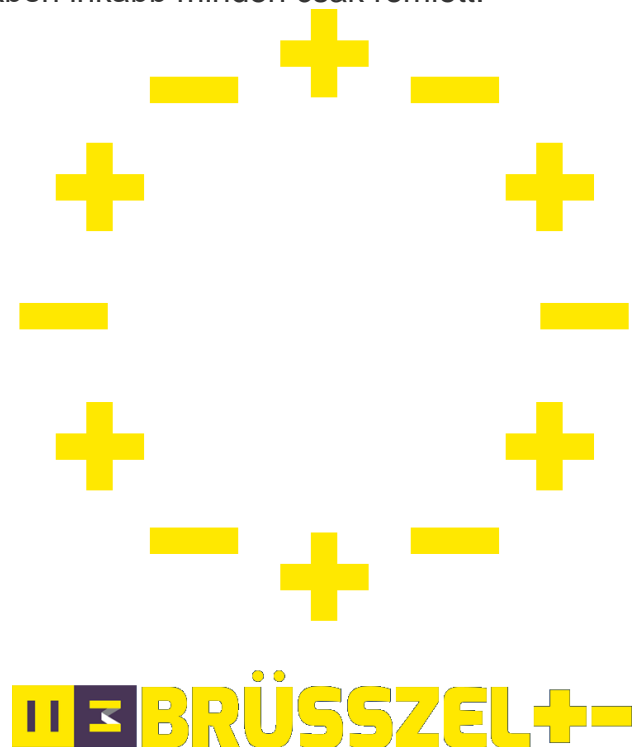
ÖNRENDELKEZÉS KONTRA SZABADPIAC: FOGYATÉKOS EMBEREK AZ UNIÓBAN – BRÜSSZEL +/-

“A fogyatékos emberek európai mozgalma a 90-es évek óta együtt erősödött a közös európai projekttel. Most azonban, az Európai Unió és a közös Európa válságával határvonalhoz érkezünk. Kihívásaink újak. Nem lehetünk semlegesek. Nincs politikai semlegesség, mert a hanyatlás azzal fenyeget minket, fogyatékos embereket, hogy a szétesés éveit során újra csak a politikák tárgyai és nem kezdeményezői leszünk.” E

zeket a szavakat Yannis Vardakastanis, a fogyatékos embereket tömörítő, önmagát 80 millió fogyatékos európai polgár hangjaként leíró szervezet, az Európai Fogyatékosügyi Fórum (EDF) görög elnöke mondta Madridban, az EDF 20 éves születésnapján, 2017. május 14-én, 35 ország fogyatékos aktivistái és érdekvédői előtt. Jogos a félelem?

A már-már apokaliptikus hang mögött egyfelől az európai integráció több évtizedes története, másfelől az országokon átívelő politikai válság, az EU gazdasági hanyatlása és a fogyatékosok érdekvédelmének kudarcai állnak. Az EU-ról szóló vitákban minden rögtön leegyszerűsödhet, és a helyzetet ki-ké politikai álláspontja szerint láthatja. Egyrésztől minden, az elmúlt 10-20 évben a fogyatékos-szakpolitikák terén történt pozitív intézkedés mögött lehet a jótékony és gazdag EU-t, míg a hazai fogyatékos emberek méltatlan nyomora és kirekesztettsége mögött okként a gonosz magyar kormányt látni. Közben az ország nagy részén élő fogyatékos emberek érezhetik úgy is, hogy lényegében semmi javulás sem történt élethelyzetükben EU-s csatlakozásunk óta, sőt, a leszakadó térségekben inkább minden csak romlott.

Volt fejlődés?

A fogyatékos emberek életvitelét segítő intézkedésekről (az akadálymentesítéstől a szociális szolgáltatásig és oktatásig vagy egyenlő szavazati jogig) olyan jogszabályok rendelkeznek, amelyeket vagy az EU vagy az illetékes kormányok, így például a magyar kormány ír elő és hajt végre. Egymásra mutogatni nem mindig lehet – ez attól függ, hogy adott jogterület kinek a hatáskörébe tartozik. A felelőségek konkrét megállapítása olykor még az Unió számára is kihívás, például a fogyatékos emberek jogait biztosító, EU által is ratifikált ENSZ Egyezmény esetében még maga az EU sem tudta, többszörös felszólítások ellenére sem deklarálni, hogy milyen jogi és igazgatási területeken felelős a végrehajtásért.

Az EU vezetői persze szeretik beszédeikben kiemelni az integráció emberi jogi profilját, egyetemes emberi értékeket uniós, sőt (Kelet-Európa nagy részét lesöpörve) „európai értékek”-nek nevezni, de

a valóságban az EU-n belül a leszakadó társadalmi csoportokkal, így például a fogyatékos emberekkel is jóformán azt tesznek a kormányok, amit akarnak. A súlytalan uniós szociálpolitikai keretprogramok – mint a legutóbbi „szociális jogok pillére” – e helyütt szót sem érdemelnek.

Az EU saját maga által alkotott belső (nem tagállami) jogszabályai és döntései sem feltétlenül állják ki az emberi jogi tesztet. Kritikus esetben az EU bátran szembe megy a szép jelszavakkal. Például amikor a görög válság kezelésében figyelembe se vette, vagy csak jelentéktelen intézkedésekkel késleltette a helyi fogyatékos emberek és pszichiátriai betegek nyomorba süllyedését azon megszorító politikák miatt, amiket maga az EU és intézményei kényszerítettek Görögországra.

Persze az uniós tagállamok sem jobbak e téren. EU-s kormányok bátran tarthatnak fogyatékos embereket és családjaikat (tízmilliókról beszélünk)

szegénységben vagy mélyszegénységben (sőt ahogyan a brit kormány teszi 2010 óta, tolhatnak fogyatékos és krónikus beteg embereket az éhezés szélére); bátran elvehetik Európa-szerte fogyatékos emberek tömegeitől a személyes segítségnyújtás és pénzübeli juttatások rendszerét; vagy fenntarthatnak a fogyatékos emberek leszakadását eredményező rossz oktatást. Az uniós szabályok ugyanis szelektívek: az EU-t piaci és gazdasági dolgok érdeklik elsősorban, míg a közös piac által magára hagyott tömegek sorsát a tagállami kormányokra bízza, amelyek éberem öröködnék is ezen politikák tagállami hatáskörben tartása fölött. A gazdasági integráció és a „szociális Európa” hangzatos, olykor arrogáns szólami mögé kevés humánus tartalom került.

A fogyatékos emberek szempontjából kulcsfontosságú területek, az oktatás, egészségügy, szociális védelem területén az EU-nak nagyon kevés beleszólása van abba, mi történik egy adott tagállamban. A magyar (és más) kormányok által ~~lerohasztott~~ fenntartott szociális és egészségügyi szolgáltatások így bizony nem írhatók az EU kontójára, azokért az általunk megválasztott politikai vezetés felel – a szabályok szerint pedig épp ezért nem is várható ezekre megoldás Brüsszelből.

Az ellentmondás persze ott van, hogy ha az EU ennyire büszke a szociális jogokra, liberális szabadságjogokra és egyebekre, akkor miért nem teszi kötelezővé vagy legalább irányadóvá ezeket tagállamai számára?

A válasz leegyszerűsítve az, hogy az EU nem erre a célra jött létre: egy gazdasági együttműködésről beszélünk, amely elsősorban a piacokat és a pénzügyi-gazdasági együttműködések szabályozza. Az EU-t lényegében vezető Európai Tanács (melynek Orbán Viktor is tagja jelenleg) éberem öröködi a tagállamok társadalompolitikáinak függetlensége felett.

És bár van nem kevés, a fogyatékos emberek jogait elvben biztosító EU-s szabályozás érvényben, amelyekre a brüsszeli politikai vezetés is szívesen hivatkozik, az azonban igencsak kérdéses, ezek mire is jók a mindennapokban. Kérdéses, miképp befolyásolta a magyar (vagy más tagországi) jogrendszert, hogy az Amszterdami Szerződés éppúgy említést tett fogyatékos emberek jogairól, mint a ~~gyakorlatban bolhafing-erősségű~~ jelképes erejű EU Alapjogi Charta – hiszen a magyar alaptörvény is olyan szépeket ír a fogyatékosokkal élőkről, és látjuk, mi az eredménye.

A fogyatékos emberek és családjaik jobb életét biztosító kérdések többségében tehát az EU nem illetékes – azonban egyáltalán nem tétlen e téren. Nemcsak ~~szép szavakat~~ puha jogokat, de forrásokat is biztosít. Lássuk akkor, mit is köszönhetünk az EU-nak.

Pénz, de mire?

Az Unió a 2004-es, Kelet-Európát érintő bővítése óta minden addiginál nagyobb mértékben működteti a regionális egyenlőtlenségeket kiegyenlíteni hivatott pénzügyi eszközöket, amiket itt most röviden nevezzünk strukturális alapoknak. Ezek az alapok sok százmilliárd forintos összeget jelentenek a magyar társadalomnak, és ebből nem kevés pénz megy fogyatékos embereket célzó intézkedésekre is.

Ide nem csak az iskolák, gyógypedagógiai intézmények vagy szociális ellátások valamilyen mértékű újrafestése fejlesztgetése tartozik, de az is, ha például új villamosok, buszok és metrók kerülnek forgalomba, amelyek ~~többé-kevésbé~~ elvben akadálymentesek. Más kérdés, hogy az uniós pénzből elkészült beruházások akadálymentessége ezernyi sebből vérzik, és fogyatékos emberek szervezetei hiába hivatkoznak EU-s akadálymentességi előírásokra, ha a beruházások végén használhatatlan, látszat-akadálymentesített épületek és közterek kerülnek átadásra – azok utólagos átépítésére már nincs pénz. Más esetben akár már meg sem ígérik akadálymentesítésüket, hiába az EU és Magyarország által is elfogadott nemzetközi egyezmények, és hiába az érintettek szervezeteinek tiltakozása. Előrelépésnek tekinthető viszont, hogy EU-s támogatású programok tucatjai futottak az elmúlt években, amelyekkel valamilyen formában (dolgozóként vagy képzésben résztvevőként) sokan találkoztak. Országos projektek indultak például mozgássérült emberek segédeszköz-állományának elérhetőségét és megváltozott munkaképességűek munkapiaci elhelyezését segítve; autizmussal kapcsolatos létfontosságú tudásra képezve szakembereket és családok százait; vagy akár fogyatékos emberek bentlakásos intézeteinek bezárását célozva.

Ezekben a programokban dolgozott és dolgozik a hazai fogyatékos-politikai szakembergárda java, szociális, oktatási, gyógypedagógiai, egészségügyi és egyéb szakemberek százai, legalábbis azok, akik a javarészt budapesti központú és állami végrehajtó intézményekhez közel voltak. A szakmában közismert, hogy míg a szociális dolgozói vagy gyógypedagógusi bérből megélni szinte képtelenség, addig ezek a projektek ideig-óráig anyagi könnyebbséget jelenthetnek. Az EU-zászlós meghívók, szakmai kiadványok és képzési oklevelek sokak polcán ott vannak – az ezek révén kapott tudás és jövedelem tartja csak talán a vízfelszín felett a szektor jelentős részét.

Gyanítható persze, hogy, hasonlóan más nagyobb EU-s programokhoz, a kiadványokon és képzéseken túl nem kevés pénzt el is loptak és lopnak ma is ezen projektek során. Mivel azonban annyival többet lopnak más területeken, ezért a fogyatékosügyi lopások felderítésére nem sok esély van – a tettesek gazemberek, de csak kis halak. Az sem ritka, hogy olyan projektekre költöttek forrásokat teljesen legalisan éveken keresztül, mint például a fogyatékosok intézeteinek ilyen-olyan indokú felújítása, ahelyett, hogy a pénzt sokkal jobb ellátást lehetővé tevő, közösségi típusú lakhatási formák kialakítására költötték volna. (Tették ezt persze máshol is, a Baltikumtól Bulgáriáig.)

Túl a pénzen, jogokon

Kár lenne azonban az EU hatását a fogyatékos emberekre csak a jogszabályok és a pénzek mentén nézni. A szimbolikus jellegű emberi jogi és szociális/esélyegyenlősítő uniós politikákat ugyanis azoknál sokkal erősebb, államadósságra és egyéb költségvetési mutatókra vonatkozó, valamint piacvédelmet kizáró politikák kísérik, amelyek a félperifériás kelet-európai országok felzárkózásának lehetőségét korlátozva, több szempontból is megnehezítik a fogyatékos emberek és családtagjaik életét, így például munkaerőpiaci érvényesülésüket is.

Görög fogyatékos emberek tüntetése a 2015-ös válság idején

Mert a félperiférián, így Magyarországon is az alacsonyabb hozzáadott értékű munkák korában, a világcégek autógyárai és azok beszállítói által generált versenyben a licitek lefelé mennek. Az olcsó és végletekig kiszámányolható rugalmas, heti 5-6 napot mukkanás nélkül, alacsony bérért végigrobotoló, jogfosztott munkavállaló (legyen pénztáros egy multinál, teherautósofőr útépitésen vagy betanított munkás gyársoron valahol) fényévekre van a fogyatékosjogban ismert, és EU-s kiadványokon is beígért „méltányos alkalmazkodás”-tól. (Ez az az elv, amely a krónikus beteg vagy fogyatékos, pl. mozgás- vagy értelmi sérült munkavállalónak rész munkaidőt, igény szerint átalakított akadálymentes munkahelyet-munkaállomást, rugalmas munkavégzést stb. adna munkavállalói jogként.)

A munkapiac könyörtelenségéből ered, hogy az alacsony bérek és kilátástalanság elől nyugatra menekülő „szabadon mozgók” – a jelenlegi szabad munkaerő-áramlás kvázi nyertesei – közé sem a kevésbé mobil, mélyszegénységben élő fogyatékos emberek fognak bekerülni. Sőt, ha az EU-n

belüli munkaerő vándorlásnak van fogyatékosügyi vonatkozása, akkor az inkább abban jelenik meg, hogy magyar szociális munkások és gyógypedagógusok Magyarországot maguk mögött hagyva brit vagy német fogyatékosok embereket segítenek, amely országokban erre van is igény. (Vagy román nők tízezrei idős korukra fogyatékosná vált olasz középosztálybelieket házi gondoznak, rabszolgatempóban.) Kevés fogyatékos embernek lehet azonban reálisan bejárható pálya a londoni kávézó munka, a dél-olaszországi narancsszüretelés, vagy egy bajor hotelben való takarítás, de még egy angliai egyetemi szak egyenlő esélyű elvégzése sem.

De Belgiumban is előfordulhatott, hogy egy amúgy tehetséges, több nyelven beszélő, az állásra kiválasztott magyar mozgássérült jelentkező végül azért nem tudott munkába állni, mert számára sem a brüsszeli mindennapi személyi segítség (közlekedésben, életvitelben), sem az akadálymentes lakhatás nem volt megoldható anyagi okokból (pl. belga, magyar vagy EU-s jogszabályok által biztosított segítség hiányában). A munkavállaló itthon maradt.

Aki pedig kimarad, az lemarad. A munkaerőpiacról kiszorultak segélyeken tengődnek, és a segélyezési rendszerek uniós szabályozása napirenden sincs.

Fogyatékos emberek kontra nagytőke

A fentiekén túl az EU-t persze azért is szerethetjük, mert a korábban gyilkos háborúkban egymást ölő nemzetállamoknak egy sajátos, tárgyalásos platformot ad ügyeik rendezésére. Az internacionalizmus a fogyatékos emberek szervezeteinek is mindennapjaivá vált az EU-n belül, és ennek hatását kár lenne alábecsülni: társadalmi mozgalomként a fogyatékosok szervezeteinek és a szakmai szervezeteknek is fontosak a nemzetközi kapcsolatok, az egymástól tanulás és a közös programok, kampányok. Ezekhez pedig az EU ad is érdemi segítséget.

Az Unió már csatlakozásunk óta bőkezűen támogatja a nemzetközi tapasztalatcserét, így a ma a segítő szakmákban dolgozók jelentős részének volt már része EU-s programokból fizetett tanulmányutakban, programokban. És mindez messze több, mint a fiataloknak adott ~~buli-ösztöndíjak~~ Erasmus-ösztöndíjak népszerű rendszere: habár a kivérzett hazai szociális ágazatban dolgozók számára afféle béren felüli juttatás is, ha 3 napig egy holland fogyatékos ellátást látogathatnak meg, azonban az ott látottak bizony a hazai szakpolitikai intézkedések hivatkozási alapjává is válnak.

Ennek nyomán tovább erősödik a felzárkózás hamis ígérete, és a jóléti nyugaton látottak hazai elplántálására bizony sokmillió hazai programok épülnek – vegyes tapasztalatokkal. Hiszen a meglátogatott, példaértékűnek tartott holland, brit, svéd vagy német ellátási modellek átültetése magyar talajba gyakran lehetetlen: más ellátási hagyományra építve, töredéknyi

finanszírozással, ötletszerűen, 2-3 év alatt lehetetlen újrakreálni a „kint” megcsodált jó gyakorlatot.

Ezért sokszor marad a pusztán átcímkezés, illetve az EU-s programok idején futó csicsás (közbeszerzésen beszerzett) honlapok temetője, amikkel az EU-s program lezárulta után 1-2 évvel már senki sem foglalkozik, hiszen pénz sincsen rá.

Másrészt persze az EU-s tanulmányutak rendszere össze is hozza az azonos szakmákban dolgozó, azonos értékeket valló szakembereket és mozgalmárokat. Az EU nélkül ma bizonyára nem lenne összeurópai fogyatékos érdekvédelmi mozgalom, amely minden gyengesége ellenére is az, aminek nevezi magát: aktivisták és érdekvédők százai találkozhatnak határokat átlépve, rendszeresen megbeszélve, melyik ország hol tart, a tervekből mi vált be és mi nem.

A 2017 januárjában készült képen Bercse László magyar és Senada Halicevic horvát értelmi fogyatékos érdekvédő beszélget, mindketten aktívak EU-s szinten, utóbbi az értelmi fogyatékos 'önérvényesítők' európai szervezetének elnöke is. Hibáik ellenére az uniós intézmények hozzájárulnak az érintettek nemzetközi kapcsolatépítéséhez, ami fontos feltétele annak, hogy aktív, kezdeményező szerepet vállalhassanak. (Itt olvasható velük [egy interjú.](#))

Ennek részeként a területen dolgozó magyar civil szervezetek (és állami intézmények) jelentős része is rendelkezik jó és élő külföldi kapcsolatokkal, és gyorsan utána tud nézni annak, bizonyos ellátásokat máshol hogyan működtetnek, vagy hogy jónak tűnő újszerű terápiák például beváltak-e. Külföldi példák után lett modellezve például a nemzetközi viszonylatban is előremutató és erős [magyar jelnyelvi törvény.](#)

Brüsszelben (magyar tagszervezetekkel rendelkező) civil szervezetek sokasága működik, önállóan képviselve értelmi sérült, vak, siket, pszichiátriai beteg vagy akár szklerózis multiplexszel élő embereket. A fogyatékos emberek lobbijának célja elvben az, hogy az EU központjában próbálja befolyásolni az Európai Bizottság, az Európai Parlament vagy más EU-s intézmények döntéseit. De a magas rangú EU-s vezetőkkel történt öltönyös-mosolygós, füstölt lazacos találkozók nyomán kevés jól látható, politikai jelentőségű eredmény születik.

A brüsszeli civil szervezetek által előszeretettel rendezett, eredményként feltüntetett európai parlamenti meghallgatások és egyéb rendezvények EU-s politikai jelentősége ugyanis valószínűleg épp annyi, mint amikor az egyszeri magyar képviselő marionettezett az utolsó padban. (A fogyatékos emberek EU-s vagy tagállami szintű civil szervezetei persze nem keveset értek, például nélkülük ma feltehetőleg nem lenne napirenden a fogyatékos emberek intézeteinek bezárása Európa-szerte. Munkájuk bővebb elemzésére itt sajnos nincs mód.)

Dávid és Góliát

Az EU-s civil szervezetek nem versenyezhetnek lényeges kérdésekben az iparági, tagállami vagy egyéb lobbikkal. Amíg a brüsszeli fogyatékosügyi civilek erősebbjei is csak 5-6 fős, szerényen fizetett érdekvédővel működő irodákat képesek – EU-s pályázatból, gyakran létbizonytalanságban élve – fenntartani, addig az iparági és egyéb szereplők szerény becslés szerint is 30 ezer fős lobbista hadsereget fizetnek Brüsszelben, effektíve az EU-s jogszabályrendszer csaknem egészének alakulását befolyásolva.

A fentiek szemléltetésére álljon itt két példa – az EU mindkettőben bizonyította, hogy kulcskérdésekben a piac oldalán áll.

2008-ban az Európai Bizottság, civil és társadalmi szervezetek és az Európai Parlament is jóváhagyott egy minden addiginál erősebb, fogyatékos embereket és meleg, lesbikus, biszexuális és transz embereket is lefedő horizontális esélyegyenlőségi szabályozást, amelyet akkor azonban néhány tagállam enyhébben, legerősebben azonban Németország ellenzett, például az intézkedések költségeire hivatkozva. A jogszabály azóta is a tagállamok vezetőit tömörítő Európai Tanács asztalán porosodik, életbe lépésére a jelenlegi helyzetben remény sincs.

Ennél is sokkal elkészerítőbb azonban az Európai Unió minden országára kiterjedő, valóban jelentős változásokat ígérő EU-s akadálymentesítési törvény (*Accessibility Act*) sorsa: az Európai Fogyatékosügyi Fórum, az időseket tömörítő európai civil szervezet és a fogyasztókat képviselő szervezetek által is támogatott szabály az eddig csak állami közszolgáltatásokat és középületeket érintő akadálymentesítési kötelezettséget terjesztette volna ki a piaci szereplők jelentős részére (elsősorban nagyvállalatokra, rugalmasan megkímélve a kisebb vállalkozásokat a számukra költségesebb változásoktól).

Tüntetés az Accessibility Act kapcsán 2017 áprilisában az Európai Parlament előtt

A törvényjavaslatot a fogyatékos embereket képviselő civil szektor kezdeményezte, és a fogyatékos emberek európai mozgalmának fő projektje volt évek óta. A javaslatot az Európai Bizottság támogatta ugyan, ám szinte teljesen kiherélte a fogyatékos emberekkel általában barátságosabb viszonyt ápoló Európai Parlament belső piacokért felelős szakbizottsága. A közlekedési és elektronikai vállalatokon, műsorszolgáltatókon túl az olyan, magukat emberarcúnak mutató vállalatok voltak a javaslat legádázabb ellenségei, mint a Google, az Apple és a Microsoft. Az érvek ismerősek: túlszabályozni a piacot veszélyes, mert rontja a versenyképességet, ráadásul költséges, sőt az innovációt is veszélyezteti. Igen: az akadálymentes (szakszóval: egyetemes) tervezés mint a technológiai fejlődés akadály a dollármilliárdos profittal rendelkező vállalatok számára. Arépitő Védhetetlen álláspont, amelyet azonban EU-s politikusok is támogattak néhány hete.

Fogyatékosággal élő érdekvédők beszámolóí szerint az iparági lobbí hatása a tárgyalások alatt folyamatosan érezhető volt: a politikusok a fogyatékos emberekkel történt barátságos teázások és szendvicsezések után – az Európai Néppárt és az egykor Bokros Lajost is sorai között tudó Európai Reformisták és Konzervatívok, valamint az európai Liberális frakció tagjainak szavazataival – az Európai Parlament belső piaci szakbizottságának tagjai lemosták az erősebb akadálymentesítési javaslatot. A fogyatékosok szervezetei tovább tárgyalnak, szükség esetén tüntetnek, és igyekeznek a közvéleményhez fordulni, hiszen a jogszabályt az Európai Parlament tovább tárgyalja – reményük azonban kevés lehet.

Apokalipszis, most?

A társadalmi részvételből a fogyatékos emberek jelentős részét ma is kizárja az EU-s országokban érvényes jogrend és intézményrendszer. Tömegek nem

szavazhatnak, sőt még politikai programokat sem tudnak elolvasni (lévén azokat pártok és kormányok nem teszik közzé akadálymentes formában: jelnyelven vagy könnyen érthető nyelven); még mindig százezrek élnek intézetekben, sokszor a gödihez hasonló körülmények között; profittermelésre alkalmatlan fogyatékos emberek tömegei vegetálnak segélyeken, államtól és társadalomtól magukra hagyva keleten és nyugaton.

Az EU a fogyatékos embereket egyszerre látja az emberi jogok hordozóinak és fogyasztóknak, a hangsúly azonban a reálpolitika és piaci szabályok mentén egyértelműen az utóbbin van.

Tavaly októberben egy pozsonyi uniós konferencián, ahol fogyatékos aktivisták százai vettek részt, az Európai Bizottság képviselőjének előadásában a „fogyatékos emberek” kifejezés helyett a „fogyatékos fogyasztók” szerepelt, mert az előadásban belső piaci szabályozásról volt szó. A beszédre egy súlyosan mozgássérült finn érdekvédő a kérdések-válaszok során így reagált:

„Nem kérdezni szeretnék az előadótól, hanem csak azt mondani, hogy nem fogyasztó vagyok, hanem állampolgár, és elegendő van abból, hogy fogyasztónak látnak! Állampolgárok vagyunk és elvárjuk, hogy annak is tekintsenek, ezért harcolunk évtizedek óta.”

Ezt a megjegyzést az EU-s tisztviselő már nem hallotta, mert Skype-on adott elő, és sietnie kellett egy másik konferenciára.

forrás:

http://kettosmerce.blog.hu/2017/06/03/_semmit_rolunk_nelkulunk_kontra_piac_mindenek_felett_a_fogyatekos_emberek_es_az_europai_unio_brussze

VIDEÓ HÍREK, TUDÓSÍTÁSOK

www.meosz.hu

Videóink rovatában